

ไทยดำเนินดอย

เที่ยวต้น

เป็นบุญตัวได้โดยเสด็จประพาส	พระจอมราชาลัยสู่ลำเนาเขตเขาเขิน
ชมพฤษชาติลอดหว่างทางดำเนิน	ท้องถิ่นถิ่นค้ำขันเป็นต้นธาร
โอ้อ่าแสนเหน้อยล้ำ (ซ้ำ)	สงสารสองขาอิงนั๊ก
เมื่อใดจะได้หยุดพัก	สองขาจะหักเสียแล้วเอ๋ย
เห็นยอดดอย	ตั้งคล้อยหนีไป
นี่หนาหมู่เฮาเอ๋ย	
หายใจหอบ	หัวใจเต้นเร็วรี เฮ้อ
เดินอีกนาที หรือสองนาที	คงตายเอ๋ย

เที่ยวกลับ

มีพระราชดำริตริตรวงคิด	จะกั้นปิดสายชลต้นละหาน
เพื่อได้น้ำกอบปรกกิจกรรมการ	เพิ่มพูนงานผลิตผลของคนไทย
โอ้อ่าแสนยินดี (ซ้ำ)	เดินไปถึงที่เห็นโครงการ
ดูจเป็นรางวัลพระราชทาน	เราชาวบ้านดีใจเอ๋ย
ไทยดำเนินดอย	เหน้อยหน้อยต้องอดทน
ใช้ไหมไทยเอ๋ย	
เห็นขุนเขา	แดนดอยงามตา หนอ
น้ำจิตศรัทธา รักไทยหนักหนา	เราเอ๋ย

บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี